

Nr 353

Av fröken **Wetterström m. fl.**, om anslag till bidrag till Sveriges kvinnliga bilkårens riksförbund.

Alltsedan 1949 har Sveriges kvinnliga bilkårens riksförbund (SKBR) för utbildning av kvinnliga bilförare för det civila transportväsendets behov under beredskap och krig åtnjutit ett statligt bidrag från femte huvudtiteln. Bidraget vars storlek från början var kr. 10 000: — per år ökades fr. o. m. budgetåret 1951/52 till kr. 15 000: — och utgick budgetåren 1954/55 och 1955/56 med kr. 20 000: —.

Detta bidrag har i enlighet med proposition nr 100/1948 alltsedan 1948 upptagits i arbetsmarknadsstyrelsens anslagsäskanden. I 1956 års statsverksproposition, femte huvudtiteln, uttalade departementschefen emellertid att anledning numera saknades att understödja här ifrågavarande verksamhet med medel från nämnda anslag. Statsrådets negativa inställning berodde måhända på att anslaget ansågs böra utgå från annan huvudtitel. Så skedde emellertid ej, varför detta statsbidrag till de kvinnliga bilkårenna helt uteblev för budgetåret 1956/57.

Hösten 1956 upptog riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap denna bidragsfråga i sina anslagsäskanden till 1957 års riksdag, varvid framhölls att, med hänsyn till svårigheterna att fylla behovet av reservförare till det civila transportväsendet under beredskap och krig, utbildning av sådana bilförare framträdde som synnerligen angelägen. Riksnämnden anförde vidare att SKBR:s utbildning av kvinnliga bilförare borde främjas och stödjas av staten i likhet med utbildningen av bilförare för krigsmaktens och civilförsvarets behov samt att, enär behovet av skolade bilförare blir stort, det vore önskvärt att så många som möjligt utbildades för ändamålet. I enlighet härmed tillstyrkte riksnämnden ett anslag av kr. 30 000: — för budgetåret 1957/58 samt tillstyrkte även att samma belopp uppfördes å tilläggsstat för innevarande budgetår. I årets statsverksproposition, tionde huvudtiteln, har emellertid departementschefen förklarat sig icke beredd tillstyrka sålunda begärda anslag för vare sig innevarande eller nästkommande budgetår.

Antalet genom SKBR utbildade och kontrakterade (s. k. T-kontrakt) kvinnliga bilförare för det civila transportväsendets behov utgjorde den 30/6 1956 727 (30/6 1951 198) var till torde kunna räknas ca 400 reservförare. Såsom förhållandena numera gestaltat sig tvingas SKBR på grund av det statliga bidragets uteblivande att inställa här ifrågavarande utbildningverksamhet, och någon ytterligare kontraktering av T-förare kan icke

påräknas. Det torde även kunna befaras att hittills ingångna kontrakt i betydande utsträckning kommer att avvecklas.

Vi finner de sålunda inträdda förhållandena beklagliga. Med instämmande i riksnämndens motiveringar för ifrågavarande bidrag anser vi det angeläget att en verksamhet, som med stöd från statens sida kunnat startas och utvecklas på sätt som skett, alltjämt gives möjlighet att fortsätta. Det har heller icke, såvitt det är oss bekant, från något håll gjorts gällande att här ifrågavarande utbildningsverksamhet skulle anses överflödig utan tvärtom. Det synes oss ävenledes som om de inträdda förhållandena närmast skulle bero på skilda uppfattningar om till vilken huvudtitel bidraget närmast borde hänföras.

Med anledning av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att såsom bidrag till Sveriges kvinnliga bilkårens riksförbund anvisa dels 20 000 kronor å tilläggsstat för budgetåret 1956/57 och dels 20 000 kronor för budgetåret 1957/58.

Stockholm den 26 januari 1957

Karin Wetterström

Henry Allard

Folke Nihlfors
